

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/159/2019
Identifikačné číslo spisu:	7117220973
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2020
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7117220973.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu X.. I. S., trvale bytom v S., I. XX, proti žalovanej Home Credit Slovakia a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, o neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 22Csp/159/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 13. decembra 2018 sp. zn. 2Co/297/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou podanou osobne na Okresnom súde Košice I (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“) 21. augusta 2017 domáhal vyslovenia neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy č. 45110118884, uzavretej so žalovanou 3. novembra 2015 a to z dôvodu výskytu v zmluve viacerých bližšie neidentifikovaných neprijateľných podmienok, výslovne spochybňujúc len roz-ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej tiež len „RPMN“) podľa zmluvy (33,96%) a ročnej úrokovej sadzby s dobrými mravmi, resp. aj ich presah nad najvyššou prípustnou mierou odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom z 25. júla 2018 č. k. 22Csp/159/2017-36 I. žalobu zamietol a II. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 137 písm. c/ a d/, § 139, 140 ods. 1 a 2, § 142 ods. 1 a § 143 ods. 1 a 3 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení zákona č. 87 /2017 Z. z. a dnes už i zákona č. 350/2018 Z. z., ďalej tiež len „C. s. p.“); § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 2 a § 504 Obchodného zákonníka (zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 4, §§ 41 a 52, § 53 ods. 1 až 3, 5, 6 a 10 a § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); § 1 ods. 1, 2 a 4 a § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 a § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1 až 9, § 11 ods. 1 a 4 a § 21 ods. 1 až 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej tiež len „ZoSÚ“). Žalobu v prejednávanej

veci považoval za procesne prípustný prostriedok uplatňovania práva spotrebiteľa, táto však podľa neho nebola dôvodnou. Z vykonaného dokazovania nešlo vyvodiť záver o rozpore RPMN a výšky ročnej úrokovej sadzby s dobrými mravmi, pretože v prejednávanej veci boli úroky dojednané sadzbou 22,88% a najvyššia prípustná miera odplaty v rozhodnom období, do ktorého spadala aj čas uzavretia zmluvy strán sporu, bola 27%. Žalobcovi síce šlo dať za pravdu v tom, že jeho zmluva so žalovanou neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, v tomto prípade však následkom nebola neplatnosť zmluvy ako celku (požadovaná žalobou), ale len potreba považovania úveru za bezúročný a bez poplatkov (čoho sa ale žalobca nedomáhal); konštatoval súd prvej inštancie, ktorý napokon rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. a vecne plným procesným úspechom žalovanej.

3. Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 13. decembra 2018 sp. zn. 2Co/297/2018 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.) a stranám sporu (obom ?) nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Mal za to, že súd prvej inštancie si pred rozhodnutím vo veci obstaral dostatok skutkových zistení a vec i správne posúdil po právnej stránke. Dôvodnou nebola odvolacia námietka žalobcu o porušení jeho procesných práv nepripustením zmeny žaloby na pojednávaní 27. júna 2018, keďže žalobca sa návrhom na zmenu žaloby urobeným krátko pred pojednávaním domáhal určenia neplatnosti ďalších dvoch zmlúv a nepripustenie takejto zmeny žaloby bolo v súlade so zásadou hospodárnosti konania (vyhovenie návrhu by si vyžadovalo ďalšie dokazovanie, na ktoré pri dostatočnosti podkladov pre rozhodnutie o pôvodnej žalobe nebol dôvod). Za správne bolo treba považovať i závery súdu prvej inštancie vedúce ho k zamietnutiu žaloby, pričom nedôvodnou bola argumentácia žalobcu rozhodnutím vo veci Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) sp. zn. 5Cdo/26/2011, v ktorej šlo o iný prípad, kde najvyšší súd konštatoval len nemožnosť vyslovenia neplatnosti časti dohody o úrokoch a teda praktickú nedeliteľnosť dojednania o úrokoch bez dopadu na platnosť zmluvy o pôžičke vo zvyšku (ako celku) a v sporovom konaní nešlo i pri zistení dôvodov na vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru rozhodnúť nad rámec žaloby, ak navyše je tu i novšia judikatúra najvyššieho súdu, interpretujúca rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (ďalej tiež len „SD“) vo veci C-42/15 (Home Credit Slo-vakia a.s. c/a S. O.) tak, že eurokonformným a i ochranu spotrebiteľa dostatočne zabezpečujúcim nie je len prísne formalistický prístup k otázke náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie je preto nevyhnutné uvedenie splatnosti splátok dlhu odkazom na konkrétny dátum, ale postačujúcim je uvedenie údajov umožňujúcich spotrebiteľovi s istotou identifikovať dátumy splátok i splatnosť celého záväzku. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania potom odvolací súd odôvodnil právne ust. § 396 ods. 1, § 262 a čl. 4 Základných princípov C. s. p. a vecne procesným neúspechom žalobcu a nedostatkom trov žalovanej.

4. Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej tiež len „dovolateľ“). Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovení § 420 pís. f/ aj § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Zmätočnosťnú vadu v podobe porušenia jeho práva na spravodlivý proces podľa dovolateľa založilo nepripustenie navrhnutého dôkazu dožiadaním na Národnú banku Slovenska za účelom objasnenia priemernej úrokovej miery bánk v rozhodnom období, nedostatočné vysporiadanie sa nižších súdov s výškou úrokovej miery a s uvedením v zmluve RPMN zavádzajúcim spôsobom a tiež nevysporiadanie sa žiadnym z nižších súdov v rámci dokazovania s absenciou náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z. z. (argument o zakamuflovaní konečného termínu splatnosti v počte splátok, čo je podľa dovolateľa v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa i výkladom SD). Zotrval na svojej argumentácii z konania pred nižšími súdmi o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve, o ktorú tu ide a o tom, že na tieto a na nimi spôsobenú absolútnu neplatnosť zmluvy je súd povinný prihliadať z tzv. úradnej povinnosti i na názore o odchýlení sa nižšími súdmi od rozhodnutia najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 5Cdo/26/2011, namietajúc tiež, že nižšie súdy sa neriadili ani rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 4 Odo (správne „Obdo“) 45/12 (správne „45/2012“) a smernicou rady EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Navrhol zrušenie rozsudkov oboch nižších súdov s vrátením veci na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

5. Žalovaná dovolací návrh nepodala.

6. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.), na to oprávnenou osobou, teda stranou, v neprospech ktorej boli vydané napádané rozhodnutia odvolacieho súdu i súdu prvej inštancie (§ 424 C. s. p.), disponujúcou vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p.), skúmal predovšetkým bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C. s. p.), či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie, prečo bol namieste takýto postup (§ 451 ods. 3 veta prvá C. s. p.) uvádza nasledovné :

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

8. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov a jedného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky) je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. k posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné.

9. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 alebo § 421 C. s. p. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) dovolanie je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 C. s. p.). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 C. s. p. je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.); v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je potom dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

10. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

12. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Na týchto záveroch zotrváva aj súčasná rozhodovacia

prax najvyššieho súdu (1 Cdo 54/2018, 2 Cdo 33/2017, 3 Cdo 33/2017, 4 Cdo 54/2018, 5 Cdo 104/2017, 7 Cdo 29/2018, 8 Cdo 140/2017).

13. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania v C. s. p. nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím) musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti dovolania - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch (1 Cdo 26/2017, 2 Cdo 154/2017, 3 Cdo 42/2017, 5Cdo 12/2017, 7 Cdo 163/2017, 8 Cdo 73/2017) .

14. Nadalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

15. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto aj v tomto prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobcu, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

16. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

17. Nesprávnym procesným postupom v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. sa rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu (účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018).

18. Dovolateľ vytýkal odvolaciemu súdu i súdu prvej inštancie neakceptovanie návrhu na vykonanie dokazovania konkrétnym dôkazom a nevysporiadanie sa (resp. nenáležité vysporiadanie sa) týmito súdmi s obsahom niektorých vykonaných dôkazov (predovšetkým obsahom žalobou napádanej zmluvy). Táto námietka je svojou podstatou námietkou nedostatkov v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, ku ktorej najvyšší súd pripomína, že nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. (1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232 /2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7Cdo 11/2017, 8 Cdo 187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neutržateľnosti (II. ÚS 465/2017).

19. So zreteľom na už uvedené dovolací súd uzatvára, že dovolanie žalobcu v časti, ktorou napádal rozsudok odvolacieho súdu podľa § 420 písm. f/ C. s. p, prípustné nie je.

20. Dovolateľ v prejednávanej veci vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

21. Podľa § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

22. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku hmotnoprávnu alebo procesnoprávnu (nie skutkovú), na vyriešení ktorej spočívalo napádané rozhodnutie. Právna otázka musí byť označená v dovolaní spôsobom jasným, určitým a zrozumiteľným. Dovolateľ musí uviesť, v čom spočíva nesprávnosť jej riešenia a ako mala byť správne riešená. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od takto „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“ (3 Cdo 56/2018, 3 Cdo 146/2017, 3 Cdo 30/2018, 1 Cdo 78/2017). V dovolaní, prípustnosť ktorého je vyvodzovaná z § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., musí dovolateľ špecifikovať ním tvrdený odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu bližšou konkretizáciou rozhodnutia (rozhodnutí) dovolacieho súdu, ktoré napĺňa (naplňajú) pojem ustálená prax dovolacieho súdu (4 Cdo 95/2017, 6 Cdo 27/2017, 6 Cdo 35/2017, 7 Cdo 7/2018, 8 Cdo 50/2017 aj R 83/2018). Bližšia konkretizácia právnej otázky a rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré podľa názoru toho, kto podal dovolanie, napĺňa pojem ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu, je v prípade dovolania, prípustnosť ktorého je vyvodzovaná z § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., osobitne významná. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné podľa tohto ustanovenia, sa dovolací súd zameriava na zistenie a posúdenie vzťahu medzi dovolateľom označeným existujúcim skorším rozhodnutím dovolacieho súdu (judikátom) a novým prípadom. Vychádzajúc z kontextu skoršieho rozhodnutia (judikátu) a jeho skutkového vymedzenia pri tom dovolací súd za pomoci abstrakcie interpretuje v judikáte vyjadrené právne pravidlo (ratio) a zvažuje, či je uplatniteľné aj v novom prípade. Táto činnosť dovolacieho súdu je zameraná na posúdenie, či nový prípad je s ohľadom na jeho skutkový rámec v relevantných otázkach (okolnostiach) podobný alebo odlišný od skoršieho prípadu.

23. Okrem uvedeného vyššie musí ísť nielen o otázku odvolacím súdom riešenú, ale zároveň o otázku, na riešení ktorej spočíva dovolaním napádané rozhodnutie. Otázka, ktorá nemala pre rozhodnutie určujúci význam (odvolací súd ju buď vôbec neriešil alebo na jej riešení nezaložil svoje rozhodnutie), nie je z hľadiska uvedeného ustanovenia relevantná.

24. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. nezakladá samo tvrdenie dovolateľa, že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie; určujúcim je až záver (zistenie) dovolacieho súdu, že k tvrdenému odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe skutočne došlo.

25. Analýzou dovolania v prejednávanej veci nešlo dospieť k inému záveru než k tomu, že žalobca si nesplnil procesnú povinnosť vymedziť (sformulovať) v dovolaní právnu otázku považovanú ním z hľadiska prípustnosti ním podaného dovolania za právne významnú a to tak, aby nevznikli žiadne pochybnosti o tom, ktorú konkrétnu otázku mal dovolateľ na mysli. Len všeobecné polemizovanie s právnymi závermi odvolacieho súdu, resp. súdu prvej inštancie, miestami navyše ani nemajúce charakter polemiky (v tejto súvislosti porovnaj napr. výhradu z dovolania týkajúcu sa procesnej prípustnosti žalobcom zvolenej formy uplatňovania práva, ktorú žiaden z nižších súdov nespochybňoval), totiž obsahovo splneniu povinnosti kladenej na dovolateľa návetím (uvodzovacou vetou) § 421 ods. 1 C. s. p. nezodpovedá a ak by sa nedostatok formulácie pre rozhodnutie významnej právnej otázky pokúšal preklenúť dovolací súd, nielenže by tým neprípustne zasiahol do procesných práv druhej strany sporu (procesného súpera dovolateľa, oprávnené očakávajúceho, že nenáležitým dovolaním sa dovolací súd zaoberať - tu rozumej vecne - nebude), ale v konečnom dôsledku by I. sám niesol riziko nesprávnosti pri identifikácii ním v dovolaní otázky, ktorú dovolateľ položiť mienil, ale tak neurobil a II. uskutočnil de facto bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen novej úprave civilného procesu (vo všeobecnosti), ale i dovolacieho konania (osobitne so zameraním sa na špecifiká tohto typu opravného konania).

26. Za takejto situácie bolo ale bez právneho významu, že dovolateľ v dovolaní uviedol aj spisové značky dvoch rozhodnutí, od ktorých sa podľa neho mali nižšie súdy (primárne odvolací súd) pri svojom rozhodovaní odkloniť. Dovolaciemu súdu tak v tejto časti neostáva iné, než len vo všeobecnosti poznamenať, že argumenty odvolacieho súdu, týkajúce sa odlišnosti prípadu v prejednávanej veci a prípadu posudzovaného najvyšším súdom vo veci jeho sp. zn. 5Cdo/26/2011 (a teda nepoužiteľnosti spomínaného rozhodnutia v tentoraz prejednávanej veci) sa javia korektné a presvedčivé a v prípade druhého z dovolaní označených rozhodnutí najvyššieho súdu (sp. zn. 4 Obdo 45/2012) by aj v prípade splnenia si žalobcom povinnosti riadne vymedziť tzv. dovolaciu otázku šlo len veľmi ťažko argumentovať aj v prospech naznačovaného (tvrdeného) odklonu, keďže v takomto rozhodnutí došlo (v dovolacom konaní) k zrušeniu uznesení nižších súdov o právoplatnom zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za žalobu a to ešte v režime skoršej procesnej úpravy pre odchylný názor dovolacieho súdu o oslobodení žalujúceho spotrebiteľa (ktorá otázka však v prejednávanej veci vôbec riešená nebola).

27. Dovolací súd preto zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dovolanie žalobcu odmietol v časti tvrdiacej tzv. zmätočnosťnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ C. s. p. podľa § 447 písm. c/ rovnakého zákona (ako neprípustné v dôsledku neexistencie tvrdeného dôvodu prípustnosti dovolania), v časti tvrdiacej dôvod prípustnosti dovolania a dovolací dôvod uvedený v § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. potom rozhodol rovnako, avšak podľa § 447 písm. f/ C. s. p. (pre nevymedzenie použitého dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v §§ 431 až 435 zákona).

28. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.